

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ *2

гр. Пазарджик, 11.01.20**г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

като разглежда докладваното от Иванка Г. Илинова Търговско дело № 20235200900196 по описа за **** година

В исковата молба на „Т.Я.“ АД, седалище и адрес на управление: гр. Я. , ул. „Д.П.Б.“ №*, ет.*,ЕИК *****,се твърди против „М.“ ЕООД,седалище и адрес на управление гр. Б., област П., ул."Х.Б." ** вх. *,ЕИК ****,че ищецът е собственик на П.к. „К.ч.", находящ се в землището на гр.И.,включващ *** поземлени имота, сгради, машини и съоръжения в т.ч. и описаната по-долу Административна сграда.

В периода от ****г. до ****г. изпълнителен директор на „Т.Я.“ АД е П.П.П. ,ЕГН ***** от гр. Я..

В това си качество и като законен представител на „Т.Я.“ АД,П.П.П. е сключила Договор за възлагане на СМР от ****г.с „М.“ ЕООД за извършване на строително-монтажни работи на обект "Ремонт на покрив на Административна сграда в "К.ч.",съгласно количествено-стойностна сметка - Приложение № *, неразделна част към договора, за сума в размер на **** лв.с вкл.ДДС,със срок за изпълнение на СМР до ** дни от сключване на договора.

Предмет на договора,съгласно КСС е почистване на подпокривно пространство *** кв.м.с единична цена *лв/кв.м.на обща стойност ***лв.без вкл.ДДС; пренареждане на керемиди, вкл. подмяна на счупени керемиди /труд и материал/ за площ от *** кв. м. с единична цена **лв./кв. м. на обща стойност ****лв.без вкл. ДДС; доставка и монтаж на дървена покривна конструкция-дървени греди,обшивка от OSB, хидроизолация, улуци, водосточни тръби, шини от ламарина, съгласно детайл на възложителя /труд и материал/ за площ от *** кв.м.с единична цена **лв/кв.м.на обща стойност ***** лв. без вкл. ДДС.

С Протокол обр.** от *****г.за установяване на завършването и заплащането СМР,към *****г.е прието, че са завършени и подлежат на заплащане посочените в протокола видове СМР.

На *****г.,„М.“ ЕООД е издало на „Т.Я.“ АД фактура № *****/*****г.на обща стойност ****лв.с включен ДДС.Основание за издаване на фактурата е „Изпълнено СМР съгласно акт по договор от ****г."

Сумата от ****лв.е изплатена от „Т.Я.“ АД на „М.“ ЕООД на *****г.по банков път,по фактура №*****/*****г.с приложено платежно нареждане от *****г.

Твърди се в исковата молба,че е сключен договор за наем №Д-** от ****г.,с който „Т.Я.“ АД е отдало под наем на О. И. П.к. „К.ч.“,находящ се в землището на гр. И., включващ *** поземлени имота, сгради, машини и съоръжения, част от който е процесната Административна сграда.

След освобождаване и прекратяване на правомощията на изпълнителния директор на ищеца-П.П. и във връзка с наличните при дружеството счетоводни данни за разплатени суми по договори,сключени от посочения изпълнителен директор, „Т.Я.“ АД през м. ****г. е направило запитване до О. И. относно това, дали в периода от ****г. до *****г. са извършвани строително-монтажни работи - Ремонт на покрив на Административна сграда в отдадения под наем на О.та П.к. "К.ч." гр.И. от ответника - „М.“ ЕООД,който обект в този период е бил стопанисван от О. И. и ползван от О.та по силата на сключения договор за наем.

С писмо изх. № **** от *****г. на О. И. дружеството ищец е информирано,че не са извършвани никакви ремонтни дейности на административна сграда в ПК „К.ч.“ гр.И.,в това число и на покрив на сградата,в периода от *****г.до *****г.,както и че не са били допускани трети лица в обекта, включително представители на ответното дружество. В същото писмо се сочи, че О. И. е извършила за своя сметка ремонт на сградата,в това число и на покрива на административната сграда,който ремонт е възложен и СМР е извършено от „А.р.“ ЕООД с Договор за възлагане на СМР от *****г.Ремонтът бил извършен за нуждите на доброто поддържане на сградата и за сметка на О. И., както и съгласно чл. 11 от Договор за наем № Д-** от ****г.

Към писмото е приложен договор за възлагане на СМР на „А.р.“ ЕООД и количествено-стойностна сметка, видно от която в пункт VII „ремонт на покрив“ са описани като възложени и извършени СМР - почистване на покрив, доставка и грундиране, доставка и полагане на хидроизолационна хартия, обшивка на комини.

С писмо от ****г. „Т.Я.“ АД е поискало от дружеството-ответник да възстанови сумата от ****лв.,заплатена му по фактура № *****/*****г.,като платена по нищожен договор.С писмо отговор от „М.“ ЕООД от ****г. дружеството- ответник е признало, че дължи процесната сума по договор от *****г.и желае да я възстанови на „Т.Я.“ АД, но възстановяване на сумата не е извършено и до настоящия момент.

Ищецът поддържа в исковата молба,че договорът за възлагане на СМР от *****г.е недействителен като сключен във вреда на представлявания "Т.Я." АД при пълна липса на еквивалентност на престациите,поради което и на основание чл. 40 от ЗЗД не е породил действие за дружеството-ищец.

Всички документи, обвързващи „Т.Я.“ АД по договорното отношение с „М.“ ЕООД са подписани от П.П.П. като законен представител на Възложителя „Т.Я.“ АД.

Представителят П.П.П. и насрещната страна по договора „М.“ ЕООД са се

споразумели във вреда на ищеца.

СМР, предмет на договора от ****г. не са били извършени от ответника,но са му били заплатени от ищеца.

П.П.П., в качеството си на изпълнителен директор на „Т.Я.“ АД към момента на подписване на договор за възлагане на СМР от ****г.,е била д.л.,което в кръга на службата си е било оправомощено да сключва сделки от името на дружеството, което представлява, и с подписа си да ангажира отговорността на това дружество по сключените сделки. Сключването на договора от ****г. е извършено в момент, в който тя е знаела, че процесната сграда е отдадена под наем и се стопанисва от О. И.. Като изпълнителен директор на „Т.Я.“ АД, П.П.П. е подписала Договор за наем от ****г. с О. И. и е била наясно с всички клаузи и задължения на наемателя за извършване на ремонти на отдадените под наем активи. Съгласно клаузите на договора за наем от ****г., О. И. е следвало да предприеме действия, съответно да ангажира изпълнител на СМР и да заплати такъв ремонт за своя сметка, тъй като в раздел V, чл.11 от Договор за наем № ** от ****г. страните са уговорили, че наемателят О. И. е длъжен да поеме всички разходи по текущото поддържане и обслужване на активите, предмет на договора.

П.П.П.,в качеството на изпълнителен директор на „Т.Я.“ АД и ответното дружество по Договор за СМР от ****г.,са съставили и подписали **** документ Протокол обр.**, без да е извършена реално работа, от което действие е последвало задължаването на „Т.Я.“ АД по издадената въз основа на този документ фактура,да изплати сумата от **** лв.на „М.“ ЕООД, в следствие на което за дружеството-ищец е настъпила значителна вреда, включваща реално претърпените материални вреди.

Създаденият документ-Протокол обр.№ ** е **** /****/,не отговаря на действителното положение,тъй като удостоверява приемане на работа, която не е извършвана.

Ищецът излага съображения,че са налице всички предпоставки пораждащи фактическия състав на недействителността по чл.40 ЗЗД,който се състои от два елемента:

Договорът е сключен във вреда на представлявания и след споразумяване между представителя и насрещната страна по договора за увреждането.

Ищецът твърди,че тъй като съгласно разпоредбата на чл.40 от ЗЗД недействителния договор не поражда действие за представлявания,той не би могъл да породи правни последици и за насрещната страна по него, т.е. - такъв договор изобщо не поражда правни последици - няма обвързаност и за двете страни по него, и за тях не възникват насрещни права и задължения.Следователно,установената макар и единствено в интерес на представлявания, недействителност, на която само той може да се позове съгласно разпоредбата на чл.40 от ЗЗД,е абсолютна а не относителна,което обосновава правния интерес на ищеца от предявяване на първия главен установителен иск за недействителност на договора на основание чл. 40 от ЗЗД.

Предвид и след установяване на недействителността на договора,ищецът твърди,че

всяка от страните дължи на другата връщане на даденото по договора, на основание чл. 55 ал. 1 пр. 1 от ЗЗД - в хипотезата на начална липса на основание за извършване на престациите, поради което ,поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от ****лв., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва, от датата на плащане ****г. до датата на завеждане на исковата претенция в съда.

Съдът е сезиран с искане на основание чл. 40 от ЗЗД да постанови решение, с което да приеме за установено, че Договор за възлагане на строително-монтажни работи от ****г. е недействителен спрямо ищеца „Т.Я.“ АД като сключен в негова вреда и на основание чл. 55 ал. 1 предл. 1 от ЗЗД осъди ответника „М.“ ЕООД да заплати „Т.Я.“ АД сумата от ****лв. с вкл. ДДС, ведно със законната лихва за забава върху дължимата главница, считано от датата на предявяване на иска и до окончателното издължаване на сумата; а на основание чл. 86 от ЗЗД да осъди ответника „М.“ ЕООД да заплати на „Т.Я.“ АД обезщетение за забава в размер на **** лв., изчислено върху главницата от **** лв. от датата на плащане ****г. до датата на завеждане на исковата претенция в съда.

Претендира присъждане на деловодни разноски.

Представя писмени доказателства и формулира доказателствени искания.

Ответната страна депозира отговор на исковата молба .Поддържа недопустимост на предявените искове поради нередовност на исковата молба и неприложимост на разпоредбата на чл. 40 от ЗЗД към органното представителство.

По същество оспорва иска като неоснователен. Твърди, че осъдителния иск е погасен по давност. Редом с това твърди, че дейността по процесния договор е изцяло изпълнена от ответника ,което е удостоверено с подписания от представители на страните по договора Протокол №** за приемане на работата. Поддържа, че договора не е сключен във вреда на представлявания и липсва намерение за увреждането му от страна на представителя и и ответника.

Твърди, че въобще не е ясно кой имот е отдаден под наем на О.та И. и дали това е имота предмет на процесния договор. Отделно от това счита, че има разлика в предмета на процесния договор за извършване на СМР и този, сключен между О.та и „А.Р.“ ЕООД. Оспорва верността на изложеното в писмото на О.та, че през периода от ****г. до ****г. не са извършвани никакви ремонтни в административната сграда в ПК „К.ч.“. Сочи изчерпателно извършените от дружеството СМР.

Досежно представеното от ищеца писмо изходящо от ответното дружество съдържащо признание на иска ,ответникът заявява ,че оспорва същото и твърди, че не изхожда от у. на дружеството и моли съда да задължи ищеца да представи оригинала от писмото.

Формулира доказателствени искания за разпит на свидетели.

Ищецът депозира допълнителна искова молба. Оспорва твърденията за нередовност на исковата молба и недопустимост на иска с правно основание чл. 40 от ЗЗД. Оспорва ,че осъдителния иск е погасен по давност.

Поддържа изложените в исковата молба обстоятелства и оспорва направените от ответника възражения и изложените от него обстоятелства за изпълнение на работата ,изложени в отговора на исковата молба.

Представя писмени доказателства във връзка с ОИМ.

Депозиран е отговор на допълнителната искова молба, в който ответникът поддържа направеното в ОИМ оспорване на предявените искове.

Оспорва като неистинско и неизходящо от ответното дружество представеното от ищеца с ДИМ допълнително споразумение № * към договора от ****г. Твърди, че текста на документа е блед и нечетлив, особено в частта където е положен подпис и печат, поради което моли съда да задължи ищеца да го представи в оригинал.

Поддържа доказателствените искания направени в ОИМ.

Направено е искане за привличане на трето лице помагач на ответника, а именно „Б.к.“ ЕООД, за което твърди, че е подизпълнител по процесния договори с помощта на което да установи изпълнението на възложената работа по договора.

Формулира искане за отхвърляне на предявените искове като неоснователни.

Съдът счита, че е компетентен да разгледа настоящия правен спор между страните. Приема, че предявените искове подлежат на разглеждане по реда на Глава Тридесет и втора от ГПК с оглед предмета на спора-иск с правно основание чл. 40 от ЗЗД ,обективно съединен с иск с правно основание чл. 55 ал. 1 предл. 1 от ЗЗД ,и двата от тях обективно съединени с искове по чл. 86 от ЗЗД, ,което е и правна квалификация на предявените искове.

Спора предвид цената на исковите претенции са родово подсъдни на окръжен съд, а въпроса за местната подсъдност на делото е решен с определение на ПАС №****г., постановено по ч.т.д. №*** по описа на съда за ****г. по реда на чл. 122 от ГПК.

Исковата молба е редовна ,което обуславя допустимостта на съдебното производство.

Съдът не споделя възраженията на ответника за недопустимост на предявения иск с правно основание чл. 40 от ЗЗД поради неприложимост на цитираната правна норма към органното представителство на търговско дружество, каквото качество притежава ищеца по делото. В тази връзка съдът приема, че с нормата на чл. 40 от ЗЗД законодателят е предвидил, че когато представителят и лицето, с което той договаря се споразумеят във вреда на представлявания, то договорът не поражда правно действие за представлявания. Нормата на чл. 40 от ЗЗД предвижда вид недействителност на сключения от представлявания чрез представител договор при установяване на споразумение, което е във вреда на представлявания. Съгласно разясненията в т. 3 от Тълкувателно решение № **** г. на ОСГТК на ВКС по тълк.д. *** г. недействителността по чл. 40 от ЗЗД е особен вид недействителност, на която може да се позове само лицето, от чието име е извършена сделката чрез представител, действал заедно със съконтрахента, във вреда на

представявания.

Систематичното място на нормата в раздел представителство на ЗЗД, както и посоченото в Тълкувателно решение ***г.изискват наличие на учредена представителна власт.Нормата на чл. 141, ал. 2, изр. 2 от ТЗ предвижда, че ограничения в представителната власт на у. спрямо третите лица няма действие.Това означава, че у. действа като дружеството, изразявайки неговата воля спрямо третите лица.Осъществено волеизявяване от у.,макар и да е израз на волята на дружеството,е по същество изразяване на воля на един субект от друг субект. Действително няма ограничение на представителната власт спрямо третите лица, когато става въпрос за добросъвестно действие.Но в хипотеза на недобросъвестно действие или изразяване на воля на у. от името на дружеството,и недобросъвестно действие или изразена воля на лицето, с което той договаря, не може да се отрече необходимостта от правна уредба по отношение действията и сделките извършени и сключени от у., увреждащи дружеството. При сделка и действие на у.,дружеството е обвързано от действията и сделките,извършени от него,но само при нормално развитие на отношенията в съответствие с добросъвестността.Наличието на конфликт на интереси,при възможността у. да получи облага за сметка на дружеството, чрез сговор с третото лице е хипотеза, която се нужда от правна уредба. Налице е празнота в ТЗ относно сделки,при които третото лице действа недобросъвестно и знае или не е могъл да не знае, че при договаряне с дружеството чрез у. му нанася вреда на търговеца като сключва договор,грубо нарушаващ дължимата грижа на добрия търговец при договаряне и извършването на сделки, с оглед добросъвестната търговска практика. На основание чл. 288 от ТЗ за неуредените от този закон случаи се прилагат правилата на ЗЗД. Поради това съдът приема, че съответно се прилагат правилата на чл. 40 от ЗЗД. В този случай предвидената правна възможност на основание чл. 288 от ТЗ вр. чл. 40 от ЗЗД да се установи недействителността е учредена само на увреденото лице, както изрично е посочено в т. 3 от Тълкувателно решение №* от *****г.по тълк.д. *** г. на ОСГТК на ВКС.

В този смисъл искът по чл.40 от ЗЗД е допустим .

Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.374 ал.1 от ГПК, съдът следва да се произнесе по предварителните въпроси и предявените от страните доказателствени искания.

На основание чл.374 ал.2 от ГПК, с настоящето определение съдът съобщава на страните и проекта за доклад по делото.

Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права, както и правната квалификация на тези права,са посочени в изложените по-горе мотиви на определението.

Съдът намира за относими приложените от ищеца към исковата молба и към допълнителната искова молба писмени доказателства ,които следва да бъдат приети като такива по делото.

Следва да бъдат уважени доказателствените искания на страните и да бъдат допуснати по двама свидетели при режим на довеждане.

Съдът указва на страните,че всяка от тях носи тежестта да докаже твърденията си,от

които цели да черпи изгодни правни последици.

На основание чл.154 ал.1 от ГПК, съдът указва на страните, че всяка от тях е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, респ. възражения.

Във връзка с направеното оспорване от страна на ответника на представените от ищеца писмо ***.****г. с исковата молба и Допълнително споразумение № * от ****г.към процесния договор ,съдът приема,че същото е допустимо като направено в срока по чл.193 от ГПК.Следва да бъде извършена проверка на двата документа като за целта и по искане на ответника ищеца следва да бъде задължен да ги представи в оригинал ,ако заяви ,че ще се ползва от тях.След представяне на оригиналите,съдът ще даде възможност на ответника да конкретизира основанията за оспорване като ще укаже на същия,че носи тежестта да докаже неистинността им предвид факта,че същите носят подписа на страната.

В съдебно заседание по реда на чл.145 ал.1 от ГПК съдът ще постави въпроси на двете страни за изясняване на фактите от значение за делото,а именно във връзка с индивидуализацията на процесната сграда и относно това кой,по кое време , какви ремонтни дейности е извършил и при какви обстоятелства.

Процесуално недопустимо е искането на ответника за привличане на трето лице помагач по делото,тъй като същото в нарушение на процесуалната норма на чл.357 ал.4 от ГПК е направено едва в отговора на допълнителната искова молба като нито в него,нито в ОИМ са изложени обстоятелства,че работата по договора е извършена от друго дружество различно от ответника.Отделно от това не са изложени обстоятелства за наличието на интерес у третото лице от встъпването,с който е свързано и правото на страната да иска привличането му в условията на чл.219 ал.1 от ГПК във вр.с чл.218 от ГПК.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от ищеца страна писмени доказателства,приложени към исковата молба и към допълнителната искова молба.

ДОПУСКА по двама свидетели на страните при режим на довеждане за установяване на изложените от тях твърдения.

ДАВА едноседмичен срок на страните с писмена молба депозирана в съда да посочат трите имена на свидетелите и да внесат депозит за възнаграждение и разноски в размер на по ***лв.за свидетел по сметка на ПОС на основание чл.168 от ГПК.

УКАЗВА на страните ,че на основание чл.154 ал.1 от ГПК всяка от тях е длъжна да установи изложените факти и обстоятелства ,въз основа на които претендира да черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава своите искания, респ. възражения.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца да представи в оригинал оспорените от ответника писмени доказателства : писмо ***.****г.изходящо от ответника и изпратено до ищеца и Допълнително споразумение № * от ****г.към процесния договор като **УКАЗВА** на същия

да заяви дали ще се ползва от оспорените доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на *****. от *** часа, за която дата да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от отговора на допълнителната искова молба да се връчи на ищеца по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за привличане на трето лице помагач на „Б.к.“ ЕООД като в тази си част определението подлежи на обжалване пред ПАС в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____